

(бачнымі і нябачнымі) электроннымі сеткамі культурная палітыка, муніцыпальная дзейнасць у галіне культуры і менеджмент культуры павінны ўлічваць як новыя формы культуры, так і сувязі культурных працэсаў у міжнародным маштабе. Наступствам гэтай сітуацыі напружання з'яўляецца нарастанне комплекснасці культурных працэсаў. Можна не сумнявацца, што спажываць культурную прадукцыю будзе цяжэй. Чым больш дыферэнцыраванасці і перапляцення яна адлюстроўвае, тым выразней паўстаюць праблемы перадачы культуры. Гэтыя праблемы трэба ўключыць у канон мэт сучаснага транскультурнага менеджменту культуры. Перадача культуры, у тым ліку і менавіта талды, калі яна мае справу з авангарднымі працэсамі, неабходна для таго, каб у сучасным грамадстве па-ранейшаму было дастаткова разнастайных тэм, а паўтарэнне не стала прышчыпам культурных працэсаў.

У заключэнне хацелася б яшчэ раз засяродзіць увагу на канцэпцыі транскультурнасці. Яна накіравана на тонка структураванае разуменне культуры. Трэба спалучаць паміж сабой не толькі дыферэнцыраваныя складаючыя ўласнай культуры, але і транскультурныя кампаненты, больш таго, ўлічваць іх у першую чаргу. Вострая актуальнасць такой канцэпцыі ў культурна-палітычным сэнсе відавочная. Яна садзейнічае паляпшэнню разумення і ўзаемадзеяння ў культурнай палітыцы і менеджменту культуры.

Бураўкін А.Г.,
дацэнт

ІНФАРМАЦЫЙНЫЯ СІСТЭМЫ Ў КУЛЬТУРЫ І АДУКАЦЫЯ

Разгортванне сістэмы інфармацыйнай падтрымкі культуры і мастацтва Беларусі (дзяржаўныя праграмы «Інфарматызацыя» і «Культура», у апошняй раздзел «Распрацоўка інфармацыйнай інфраструктуры галіны культуры») патрабуе не толькі адекватнага

навукова-тэхнічнага суправаджэння, але і падрыхтоўкі ўмоў для перспектыўнага ўкаранення адпаведных арганізацыйных, інфармацыйных, праграмных і тэхнічных сродкаў. Рэакцыяй сістэмы адукацыі на гэтую праблемную сітуацыю з'яўляецца стварэнне навучальнай адзінкі, мэта якой -- падрыхтоўка (вытворчасць) спецыялістаў па інфармацыйных сістэмах у культуры.

Спецыяліст, прызначаны для падтрымкі стварэння інфармацыйных сістэм у культуры (менеджэр інфармацыйнай службы), можа працаваць ва ўстановах улады, культуры, навукі, асветы, вытворчасці, якія маюць або ствараюць падраздзяленні, адказныя за атрыманне, апрацоўку, захаванне і перадачу (распаўсюджанне) інфармацыі культуры і мастацтва.

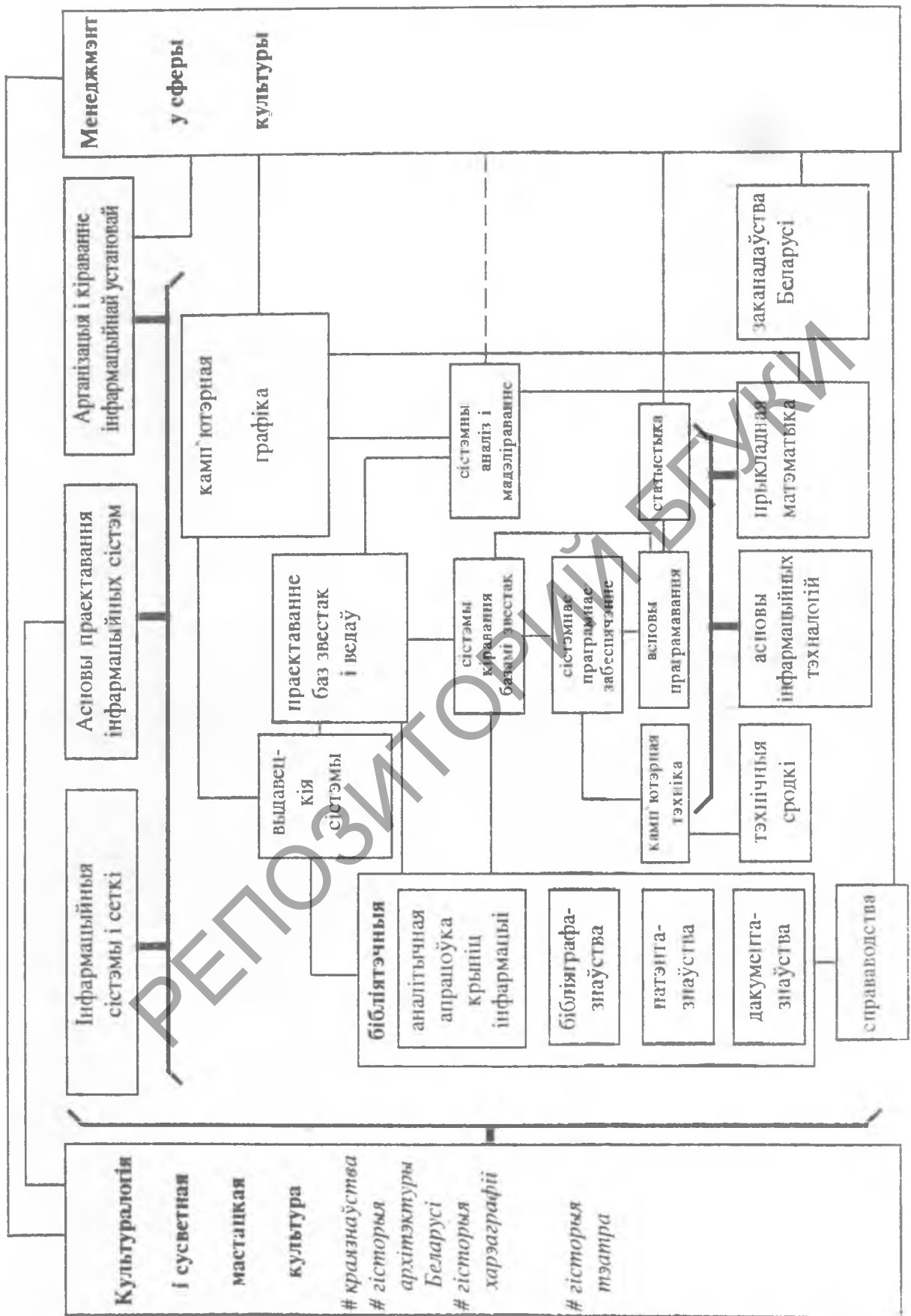
Культуролаг-менеджэр інфармацыйнай службы абавязаны валодаць ведамі гуманітарных і дакладных навук, культуралогіяй і інфармацыйнымі тэхналогіямі, ведамі па арганізацыі і кіраванні інфармацыйнымі службаў.

Культуролаг-менеджэр інфармацыйнай службы павінен ажыццяўляць наступныя віды дзейнасці ва ўстановах культуры:

- арганізацыйную (стварэнне і кіраванне інфармацыйнай службай (падраздзяленнем));
- навуковую (правядзенне навуковых доследаў з мэтай распрацоўкі інфармацыйных сістэм, метадычнае забеспячэнне ўкаранення сродкаў сістэмнай і камп'ютэрнай падтрымкі дзейнасці свайго і сумежных падраздзяленняў, збор і сістэмны аналіз інфармацыі, звязанай з дзейнасцю ўстановы, і г.д.);
- вытворчую (падбор і эфектыўнае выкарыстанне капіравальных і аўдыё-візуальных тэхнічных сродкаў, камп'ютэрнай тэхнікі, сістэмнага, прыкладнага, спецыялізаванага праграмнага забеспячэння, навучанне персаналу).

Культуролаг-менеджэр інфармацыйнай службы павінен валодаць ведамі наступных галін:

- мастацкая культура;
- заканадаўства Беларусі;
- эканоміка;

Культуралогія і сусветная мастыцкая культура

крэдытаўства
гісторыя архітэктуры Беларусі
гісторыя харэаграфіі

гісторыя тэатра

Інфармацыйныя сістэмы і сеткі

Асновы праектавання інфармацыйных сістэм

Інфармацыйна-кіраванне

камп'ютэрная графіка

выдавецкія сістэмы

праектаванне баз звестак і ведаў

сістэмы кіравання базамі звестак

сістэмы праграмавага забеспячэння

сістэмы аналіз і менеджэраванне

камп'ютэрная тэхніка

асновы праграмавання

статыстыка

тэхнічныя сродкі

асновы інфармацыйных тэхналогій

прыкладная матэматыка

заканадаўства Беларусі

бібліятэчныя аналітычная апрацоўка крыніц інфармацыі

бібліяграфічнае знаўства

інтэгральнае знаўства

дакументазнаўства

справаводства

- апрацоўка дакументаў (традыцыйныя тэхналогіі);

- маркетынг і рэкламная дзейнасць;

- арганізацыя і кіраванне інфармацыйнай установай;

- інфармацыйныя тэхналогіі (сістэмы дакладных ведаў, аўдыёвізуальных, камп'ютэрныя сродкі, праграмнае забеспячэнне і інш.)

Культуролаг-менеджэр інфармацыйнай службы павінен умець:

- ствараць практы інфармацыйных сістэм, якія адпавядаюць дзючаму заканадаўству і эканамічным варункам;

- праводзіць сістэмны аналіз сферы дзейнасці ўстановы культуры;

- арганізаваць дзейнасць адпаведнага падраздзялення па атрыманню, апрацоўцы і захаванню неабходнай інфармацыі;

- ажыццяўляць навукова абгрунтаваны выбар аўдыёвізуальных і камп'ютэрных сродкаў падтрымкі інфармацыйнай дзейнасці;

- выкарыстоўваць рэсурсы лакальных і глабальных інфармацыйных сетак.

Структура сістэмы падрыхтоўкі - у адпаведнасці з прызначэннем спецыяліста (прадукта вытворчасці) - складаецца з трох тэхналагічных ліній: культуралагічнай, інфармацыйнай і лініі менеджменту.

Намі разглядаюцца элементы навучальнага цыкла, якія ўвасабляюць спецыялізацыю, г.зн. не з'яўляюцца агульнымі для ўсёй спецыяльнасці. Іх узасмагляванне адлюстравана на схеме.